

De Oma hät nor Kölsch gesproche. Wor eigentlich immer ganz lösting, wa' mer dann Pänz vun der Schull dobei hatte, us Kölle ävver Hochdeutsch, kei Kölsch. Die krähten dann immer su en Knöpp, wenn de Oma jet saht oder wat, jet frogte: "Wells de e Butterbrötche met Öllig, wells de en Prumm oder wat?" Die däten immer nix verstonn. Dät ich mich immer kapoddlaache. Jo! Söns wor die Oma immer ganz ganz urkölsch.

De kölsche Oma (lks.) von Martina König

Mer gingken nohm Maat, mer sprochen nor Kölsch, de Oma dät immer vill Kölsch singe, Leeder vum Willi Ostermann, die kenn ich hügg noch.

Hät mich jo schon ens der Kindergaadeplatz gekoss, dat ich op Kölsch Leeder gesunge han, hät denne nit su gepass, wor e bessche met Kawumm.

Wie gesaht, leider es de Oma vör drücksehn Jahr gestorve, koot bevür minge Klein gebore woodt. Dann wör et en Ururoma gewäse. Dat wör et eetste Kind zick dressig Jahr gewäse. Wör de Oma jo usgeflipp, ävver leider wor do nix.

Es en aldkölsche Famillich Schiffbauers, weiß ich gar nit. Vürm Kreeg hatten die wohl hee en Kölle en Brennerei. Do gov et dann ne Schiffbauers Silbersherry.

Ich han ens versokjet eruszofinge, ävver wor nix mih zo krige. Ich wollt dat eigentlich der Oma schenke, su en Fläsch oder wat, jet vun fröhe, ävver dat schink irgendwie ... Et Stadtarchiv es jo fott, ka' mer nix mih finge. Kunnt mer dat nit mih opdrieve, leider. Ävver, na ja, mähs de nix dran.

König, Martina (47): *Ming kölsche Oma*

ja di 'ʔoma het nuɛ̯ kœlf jəʃpɔxə vœ̯ ʔeɪŋɪ ʔeme jants 'lœstɪŋ ve_ me dan pents fɔn de ʃɔl dɔ'beɪ hat ʔus kœlə ʔabe 'ho:xdɔɪtʃ ke: kœlf di kœ:tɪ dan ʔime su_ən knœp ven də 'ʔoma jət_sa:t ʔode vat jət fɔ:x nə vels_ə 'bʊtebrø:tɪə: met 'ʔœlɪŋ vels_ən ʔən pɔsm ʔode vad_ɪ de:tɪ ʔime nɪks fœstɔn: de:d_ɪ mɪŋ ʔime ka'pɔt,la:xə jɔ: zɔns vœ̯ di 'ʔoma ʔime jants'ʔu:ɛ̯kœlf nə mə jɪŋkən:ɔm:a:t mə ʃpɔ:xən:uɛ̯ kœlf də 'ʔoma de:t ʔime fɪl kœlf zɪŋə le:de zɪŋə fɔm 'vɪlɪ 'ʔo:steman di kœn_ɪŋ hɪk nɔx het mɪŋ:a ʃɔn_ɪs də 'kɪndeja:də,pla:ts jəkɔs ta_əŋ_ɔp kœlf le:de jəzɔŋə han jɔ hed:ɛnə nit sʊ jəpas vɔ:ɔ_ə besjə jɔ met ka'vɔm: jɔ: vɪ jəzɑ:t leɪde ʔes:ə 'ʔoma fœ̯ 'dɔɪksen jœ̯ jəftɔvə kɔ:t bəfyɛ̯ mɪŋə klœ:n jəbɔ:ɔə vɔ:t dan vœ:ɔ_əd_ən ʔuɛ̯'ʔuɛ̯ʔoma jəvɛ:zə dat vœ_ət ʔe:tstə kɪnt:sɪk dɔɪstɪ jɔ: jəvɛ:zə vœ də 'ʔoma jɔ 'ʔɔsɟflœp ʔave ja læɪde vɔ: dɔ nɪks jɔ: ʔes_ən'ʔaltkœlfə fa'mɪlɪ:fɪbɔvəs ve:z_ɪŋ:a: nət fœ̯m kœ:ɪŋ hatɪ di vɔ:l he: ʔɪn kœlə ʔən bɛnə'ɔɛɪ dɔ jɔ:v_ət:an:ə 'ʃɪbɔvəs:ɪlbə,ʃerɪ ʔɪŋ:an_ɪs fezo:k jəd_ə'ɔsɔfɪŋə ʔabe vœ̯ nɪks mi: tso kɔɪjə ʔefɪ vɔld:at ʔeɪŋɪ tə 'ʔoma ʃɛŋkə zo: ʔən flɛʃ ʔode vat jət fɔn fɔɪvə ʔaba dat ʃɪŋ'k ʔəɟjənt'fɪj_ɔnt ʔət 'ʃtadaɪ,ʃɪ:v_ɛs jɔ fɔt ka_me nɪks mi fɪŋə kɔnt mə dat ni mi 'ʔoptɔi:və læɪda ʔave na'ja mɛ:s:ə nɪks dɔa:n